

BARRY LOOMAN: 'De motor draaiende houden'

In deze serie vertellen onderzoekers over hun werk voor de sector.

Zelf doet ze geen onderzoek, maar haar inzet is wel om het onderzoek gaande te houden. Barry Looman stond de afgelopen jaren aan de basis van menig project. “Het gaat om de samenwerking zoeken, schakelen en de motor draaiende houden.”

Tekst: Arie Dwarswaard | Fotografie: René Faas

Het onderzoekersbloed stroomt nog volop door haar aderen. Achttien jaar lang werkte Barry Looman in het boomkwekerijonderzoek en verdiepte ze zich in onkruid, emissie en spuittechniek. Maar ze had meer in huis en dus stond ze ook tien jaar voor de klas op het Wellantcollege. En sinds zes jaar geeft ze leiding aan grote onderzoeksprogramma's met veel partners. Een tijd waarin collectief gefinancierd onderzoek niet meer vanzelfsprekend is, vraagt om iemand die al die partijen bijeen weet te brengen en goed in de gaten houdt wat het eindresultaat moet

zijn. Die rol van acquireur en projectmanager wil Looman graag vervullen.

PPS

En zo kwamen er nieuwe projecten op basis van publiek-private samenwerking ofwel PPS, zoals Het Nieuwe Verwerken, systeemsproming en Bollenrevolutie 4.0. “Het is mijn taak om te bepalen wat het juiste moment is om onderzoek te starten. Als dat aan de orde is, dan zoek ik binnen de organisatie van WUR de juiste mensen erbij. Die hoeven niet altijd kennis over de bollen te

hebben, maar kunnen juist weer veel weten over technische zaken. Ik probeer altijd om de samenwerking te zoeken, te schakelen en nieuwe projecten aan te jagen. En als het eenmaal loopt, dan is het mijn taak om de motor draaiende te houden en ervoor te zorgen dat de sfeer goed blijft. In zulke processen moeten mensen elkaar ook iets gunnen.”

DOEKJES

Onderzoek blijft hard nodig, zo stelt ze nadrukkelijk vast. “Er zijn genoeg problemen, zoals residuen, multoleranties met ziekten en plagen en minder middelen. Dat kun je niet meer verhelpen met kleine projecten. Dat zijn niet meer dan doekjes voor het bloeden en daar red je het niet mee. Daar is onderzoek voor nodig dat tussen fundamenteel en praktijkonderzoek in zit. Wat dat betreft zie ik mogelijkheden voor het telen in een eenrichtingsstelsel, waarbij bedrijven zich gaan specialiseren in delen van dat proces. Misschien is er wel een bedrijf goed in het telen van uitgangsmateriaal. Het is daarom goed dat er nu verschillende projecten lopen die over deze systeemsproming gaan. Dat geldt voor lelie, maar ook voor hyacint, tulp en Zantedeschia. Wat is er dan mooier als telers zelf het initiatief nemen om hiermee aan de slag te gaan, zoals een groep hyacintentelers deed. Ik denk dat een dergelijke richting voor de toekomst ondernemers oplossingen biedt.”